

Udbytte kan som udgangspunkt beskattes i bopælsstaten, hvis modtageren er den retmæssige ejer, jf. stk. 1.

Udbytte kan efter stk. 2 imidlertid også beskattes i den stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, dvs. kildestaten. Kildestaten beskatter udbyttet på bruttobasis.

Når den retmæssige ejer er et moderselskab, hvilket i denne overenskomst er defineret som et selskab, der ejer mindst 10 pct. af aktierne i det udbyttebetalende selskab, kan kildestaten beskatte udbytte med 10 pct.

I andre tilfælde kan kildestaten beskatte udbytte med 15 pct.

OECD-modellen foreslår 5 pct. i moder-/datterselskabsforhold (ejerandel mindst 25 pct.) og 15 pct. i alle andre tilfælde. FN-modellen lader procentsatserne stå åbne. Stk. 3 definerer, hvad der skal forstås ved udbytte.

Heraf fremgår, at udbytte ud over den gængse forståelse af begrebet også omfatter »indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende«.

Dette betyder, at når Danmark er kildestat, er det dansk lovgivning, der styrer, hvad der skal anses for udbytte. Når visse aktieavancer undergives »samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier«, behandles de også som udbytte i relation til denne bestemmelse. Danmark kan derfor i medfør af stk. 2 beskatte udbyttets bruttobeløb med henholdsvis 10 og 15 pct.

Såfremt udbytter indgår i indkomsten i et fast driftssted eller i et fast sted i kildestaten, og aktiebesiddelsen, som ligger til grund for udlodningerne, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller faste sted, skal sådanne udbytter i henhold til stk. 4 beskattes som fortjeneste ved erhvervsvirksomhed eller frit erhverv og følgelig behandles efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

Stk. 5 indeholder et forbud mod, at en stat beskatter udbytter, der udloddes af et selskab i den anden stat, med henvisning til at hovedparten af fortjenesten eller indkomsten er opstået i den førstnævnte stat. Dette gælder også ikke-udloddet fortjeneste. Dog kan udbytter udloddet til en aktionær, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat, eller udbytter der tilfalder et fast driftssted eller fast sted i denne stat, naturligvis beskattes af deres del af udbyttet.

Artikel 11

Renter

Beskatningsretten til renter er delt mellem bopælsstat og kildestat.

Renter kan som udgangspunkt kun beskattes i bopælsstaten, hvis modtageren er den retmæssige ejer, jf. stk. 1.

Renter kan efter stk. 2 imidlertid også beskattes i den stat, hvor de opstår, dvs. kildestaten. Kildestaten kan beskatte renterne med 10 pct. på bruttobasis.

Disse bestemmelser svarer stort set til OECD-modellen, men fra dansk side ser vi gerne, at de fraviges til fordel for ren bopælsstatsbeskatning. Dette hænger til dels sammen med, at der kun i meget beskedent omfang eksisterer begrænset skattepligt for renter i Danmark, hvilket sætter os ude af stand til at beskatte i egenskab af kildestat.

Baggrunden for den manglende danske skattepligt på dette område er den, at kildestatens skat væltes over på låntagerne som øgede omkostninger. Efter Nationalbankens vurdering ville dansk kildestat på renter påføre dansk erhvervsliv uacceptable meromkostninger.

Bestemmelsen i stk. 3 begrænser dog kildestatens ret til at beskatte renter. Kildestaten vil således ikke kunne beskatte renter, der tilfalder den anden stats nationalbank eller regering. Det samme gælder for renter, der skal betales af lån, der er ydet, garanteret eller sikret af regeringen i den anden stat, nationalbanken, eller enhver styrelse eller andet organ, herunder finansielle institutioner, der ejes eller kontrolleres af regeringen i den anden stat. Denne bestemmelse tilgodeser således danske investeringer, der finansieres f.eks. gennem Industrialiseringsfonden for Udviklingslande.

Endelig skal renter være fritaget for skat, når de betales til en person i den anden stat som led i en finansieringskontrakt ved køb af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr, herunder også morarenter, eller ved opførelse af industrielle, kommercielle eller videnskabelige anlæg, eller offentlige arbejder.

Stk. 5 definerer, hvad der skal forstås ved renter.

Såfremt renter indgår i indkomsten i et fast driftssted eller fast sted i kildestaten, og den gældsfordring, som ligger til grund for renteindtægten, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller faste sted, skal sådanne renter i henhold til stk. 6 beskattes som fortjeneste ved erhvervsvirksomhed eller frit erhverv og følgelig behandles efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

Stk. 7 definerer hvilken stat, der skal anses for at være kildestat.